

der kunne sættes: at hvor de unge benyttes til Natarbejde (9—5), skal der i Løbet af det nævnte Tidsrum gives dem en sammenhængende Hviletid af mindst $1\frac{1}{2}$ Time. Der bør (hvis Arbejde i Bagerier Søndag Nat overhovedet tillades) maatte tilføjes, at de skulle have mindst hver anden Søndag Nat fri.

Idet Udvalget vilde kunne anbefale Fastsættelsen af de saaledes angivne Bestemmelser, skal det dog, for saa vidt dets Bemærkninger om det følgende Afsnits Stillen i Bero billiges, for Tiden ej heller om dette Afsnit stille noget Forslag, idet den hele Sag om Arbejdet i Bagerierne formentlig naturlig bør holdes samlet.

Fridøgn. Lovforslagets § 2.

Bestemmelsen i § 2 om et Fridøgn hver Uge for enhver Svend og Lærling i Bagerfaget, hvilket Fridøgn hver anden Uge skal være en Søndag, begyndende Søndag Morgen Kl. 6, altsaa varende til Mandag Morgen Kl. 6, vil, som foran bemærket, paa mange Steder gribe højt forstyrrende ind i Virksomheden, ligesom den for Brødforsvningen Søndag vil være til stor Ulempe for Befolkningen. Paa mange Steder vil anden Ordning, der ogsaa kan give behørig Fritid for Arbejderne, kunne være saavel i Mesterens som i Svendens Interesse. Det er da tvivlsomt, om man paa denne Maade ved Lov skal gribe ind i den kontraktmæssige Frihed. Det var vel i alt Fald fuldt saa naturligt, om de faglige Organisationer her søgte at enes om hensigtsmæssige Regler. Det er endelig muligt, at forskellige Regler ville vise sig nødvendige for By og for Land, mulig ogsaa for Kjøbenhavn særlige for de større og for de mindre Bagerier. Hidtil er der paa disse Omraader kun lovgivet for fabrikmæssig drevne Virksomheder; det nu i Folketinget fremlagte Forslag til en Arbejdslov gælder kun Fabrikker eller Værksteder med over 5 Arbejdere. Af den ovenfor meddelte Fortegnelse vil det ses, at de allerfleste Bagerier i Landet ville falde under denne Grænse. Man maa da blive noget betænkelig ved at gribe ind i Virksomheder, hvor, som Tilfældet er i mange Bagerier, en Mester gaar og passer Arbejdet med en eller to eller i alt Fald nogle ganske faa Arbejdere.

Udvalget vilde være mest tilbøjeligt til, saafremt almindelige Lovregler skulle gives, da at knytte disse til de gældende Bestemmelser om Arbejdet's Ophør paa Helligdagens Helligdage med den for Bagerierne fornødne Modifikation af disse. Efter Lov af 1ste April 1891 § 3 maa der i Fabrikker og fabrikmæssig drevne Værksteder paa Helligdage ikke arbejdes fra Kl. 9 Form. til Kl. 12 Nat; herfra kunne visse Virksomheder undtages, og saadan Undtagelse er gjort ved Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 28de Maj 1891 for Dampbageriers Vedkommende. Naar Bestemmelser i Retning af Søndagsfrihed skulde træffes for Bagerier, maatte dette gælde al Virksomhed i Bagerier og Konditorier, og Bestemmelsen maatte saaledes ogsaa komme til at gælde Mesterens eget Arbejde. Paa budet maatte være, ligesom Forfristen i Loven af 1ste April 1891, at paa Søn- og Helligdage skal alt Arbejde ophøre i Bagerier. Dette maatte af Hensyn til Virksomhedens nødvendige Krav dog først gøres gældende for Tiden fra Søndag Middag Kl. 12. Arbejdet maatte da til Gengæld hvile indtil Mandag Morgen Kl. 6 eller maatte Kl. 5. Arbejdet ved Surlægning, Hævlægning, Tørring af Skibsbrød og Opfyrring af Ovne maatte dog være tilladt indenfor det nævnte Tidsrum. Visse Helligdage maatte undtages, og Dispensation maatte kunne gives for enkelte særlige Lejligheder.

Et saadant almindeligt Lovbud vilde være bedre stemmende med den hidtidige Lovgivning, og det vilde vistnok ogsaa, naar man havde vænnet sig dertil, kunne forenes med det praktiske Livs Krav. I saa Henseende er Henviisning til den iblandt Bilagene værende Betænkning fra Bagermestrenes Centralforening og til den ligeledes blandt Bilagene meddelte norske Lov af Betydning.